

Vienas žinomiausių Švedijos psichiatrų ir knygų autorius Davidas Eberhardas:

„Auklėjimas, kai vaikui pernelyg daug leidžiama, gadina ne tik tai jo gyvenimą, bet ir gali privesti šeimą iki skyrybų. Duodami vaikams valdžią auginame išlepintą ir vertybių negerbiančią kartą. Pernelyg laisvai auklėdami vaikus mes sukuriame jiems klaidingą pasaulio vaizdą. Kitaip tariant, juos kvailiname. O bijodami jiems sukelti neigiamas emocijas padarome meškos paslaugą ir užaugę jie nesugeba įveikti kasdienių sunkumų.“

„Jei pasakote ką nors ir nuomonę pakeičiate, jūsų vaikas tai būtinai pastebės. Jei ką nors nusprendėte, turite laikytis to iki galo. Negalite leisti vaikui, kad jis jūsų nuomonę pakeistų. Reikia kalbėti su savo vaiku, ir jei jis ginčydamasis pasakytų svaresnių argumentų, – o to tikriausiai niekada neatsitiktų, – man reiktų pakeisti savo nuomonę. Bet iš esmės negalima leisti vaikui, kad jis spręstų, ką jam daryti. Jei tėvai daug dirba, neturi laiko ir kantrybės atsilaikyti prieš nuolatinius vaiko prašymus ir galiausiai nejučia savo nuostatas pakeičia. Tačiau kitą kartą, kai pavargę grįšite namo, vaikas jau žinos, kad tokia strategija veikia jo naudai. Taigi jūs privalote nustatyti taisykles, kaip viršininkas darbo vietoje.“

„Jeigu į auklėjimą žiūrėsite pernelyg laisvai ir nuolat pildysite vaiko užgaidas, išlepinsite jį, teks nuolat kariauti. Ypač sunku moderniose šeimose, kur abu tėvai dirba. Jūs tiesiog neturėsite laiko, pradėsite pyktis su antrąja puse ir galiausiai išsiskirsite, o tai vaikui bus dar blogiau. Aišku, leiskite vaikui pareikšti nuomonę, parodyti emocijas, bet galiausiai spręskite jūs. Šeima – ne demokratija. Jūs už vaiką žinote daugiau. Vaikas turi žinoti, kad jūs esate suaugęs. Būdami pernelyg demokratiški savo vaikams sukursite klaidingą gyvenimo vaizdą. Bus geriau, jei vaikams būsite autoritetas.“